



Artikkel

Energi og bevissthet

Læren om auraen gir forståelse for den spirituelle utviklingsvei

Av Lisbeth Lind, Alternativt nettverk, august 1999

Det er skapt mange misforståelser omkring den menneskelige aura som trenger en avklaring. Auraen blir delvis oppfattet som noe mystisk og uforklarlig eller rent oppspinn som New Age har funnet på. Samtidig har tanken på menneskets aura en stor tiltrekningskraft. De store køene foran aurakameraet på alternativmessen vitner om dette. Få mennesker er likevel klar over den dype kunnskapen om livet, som læren om auraen kan gi oss. Auraen rommer en kilde til visdom som ble fortrent gjennom kristendommens hekseforfølgelser og djevlesprosesser - og som fortsatt i 1999 kan oppfattes som overtro. Vestlige samfunn går således glipp av en enorm kilde til sosial forståelse og livsinnsikt ved å fornekte auraens eksistens.

Læren om auraen er brennbart materiale, fordi mye av kunnskapen strider med den tradisjonelle kulturforståelse, selv om mystikere i alle land har praktisert denne kunnskapen gjennom årtusener. Vi finner den forkledd i oldtidens myter og sagn og fritt fortalt i folkeeventyrene, som våre barn er så glade i.

Bob Moore

I begynnelsen av åttiårene var jeg så heldig å få undervisning og veiledning hos den klarsynte healeren Bob Moore i Ringkøbing i Danmark. Jeg var 28 år, og hadde kommet hjem fra et lengre studieopphold hos Mayaindianerne i Guatemala. Som agnostiker hadde jeg hatt vondt for å godta det jeg oppfattet som indianernes overtro. Da mor Juliana gjorde noen merkelige bevegelser utenfor sønnens alvorlig syke kropp og sa at det ville gjøre ham frisk, ville jeg heller gå til legen og hente medisin. At han ble frisk, tilla jeg selvfølgelig ikke hennes håndbevegelser, slik hun gjorde. Ikke før jeg møtte min lærer Bob Moore, som kunne gi meg svar på mye av det jeg hadde opplevd hos Mayaene – og enda mye mer.

Bob Moore hadde på den tiden sitt senter i Silkeborg i Danmark, hvor han underviste mennesker fra hele den vestlige verden i sin kunnskap om healing og auraen. I en periode av sin barndom var Bob Moore nesten helt blind. Da han fikk synet tilbake, kunne han se mer enn den fysiske virkeligheten. Nidkjært satt han i mer enn 20 år og studerte auraen til sine klienter. Etter hvert kunne han undervise både prester, psykologer og leger uten å provosere deres eget fag, for han var i stand til å oversette auraens ikke-fysiske språk til våre kulturelle og vitenskapelige koder.

I seks år reiste min mann og jeg på utallige kurs for å lære om auraen - dette magiske energifeltet omkring menneskets kropp. I de første årene så jeg ingen aura, ei heller kunne jeg føle den med mine hender. I en lang periode var det nok for meg å lytte til Bobs fasinerende beskrivelser av auraens energioppbygging og den innsikt som dette energifeltet hadde gitt ham om relasjonen mellom vår kropp, sjel og indre åndskraft. Jeg gjenkjente alt - det var som om han vekket til live en virkelighet jeg selv hadde glemt. At jeg en dag skulle komme til å erfare dette selv, var jeg helt uvitende om.

Litt om den eteriske dublett

Menneskets aura består av flere energifelt som tilsvarer forskjellige dimensjoner i psyken vår. Det første energifeltet sirkulerer gjennom kroppen og kan se ut som en lysende siluett noen centimeter utenfor kroppen. I den Teosofiske lære kaller man dette første energifeltet for "Den eteriske dublett". Ordet dublett kommer av at man mener at hver hjerne- og kroppscelle har en tilvarende lysende energicelle som springer ut fra cellekjernen. I

dag kaller man dette for fotoner. Man kan si at kroppen har en tvilling eller et speilbilde på energiplanet. Innenfor den transpersonlige psykologien tilsvarer den eteriske dublett det vi kaller for underbevisstheten.

Eterlegemet er relativt lett å oppfatte med våre normale sanser. Det er her snakk om å trene øyet og innstille oppmerksomheten på en riktig måte. Mange tror, at fordi de ser energi eller en farge rundt kroppen, ser de den menneskelige aura. Det er feil!! Den eteriske energi fungerer som et mellomledd – en form for bro mellom kroppen og selve auraen, som tilsvarer sjelen eller den ubevisste del av psyken. De psykiske sentrene som befinner seg i det eteriske energifeltet, chakraene, utgjør selve harddisken, som overfører informasjon mellom det som foregår mellom vår kropp, sjel og vår indre åndskraft. Informasjonen blir formidlet gjennom fargevibrasjoner, bilder og fysiske fornemmelser i kroppen.

Innenfor astrologien er det Ascendanten (ASC) som er herskeren over den eteriske dublett. I Auragrammet kan vi derfor se hvilken fargevibrasjon som er gjennomtrengende i din psykiske bevissthet.

Energi og helhet

Den eteriske dublett kan forklares som et elektromagnetisk spenningsfelt som oppstår gjennom en spesiell utstråling fra celleaktiviteten i kroppen vår. Denne utstrålingen fra cellene avgir informasjon om cellens fysiske tilstand, men viser også de mentale og følelsesmessige mønstrene som følger cellens aktivitet. Derfor vet klarsynte at kropp, sjel og ånd er nøye forbundet med hverandre. Og vi vet at sykdom og indre konflikter ikke kan bearbeides uavhengig av hverandre. Da blir det svært smertefullt å oppleve hvor oppstykket forståelsen av mennesket er blitt i vår tid. Vi går til presten med vår åndelige nød, til psykologen med de følelsesmessige krisene, mens legen tar seg av kroppens ubestemmelige smerter, som han så ofte mangler en diagnose for. Det finnes ikke lenger noen helhetlig forståelse av mennesket.

Når Jesus så vakkert sier: «Jeg er veien, sannheten og livet», uttrykker han en helhetlig opplevelse av seg selv. Han opplever å være selve forbindelsen mellom sin sjel, (veien) ånden (sannheten) og det fysiske liv. Hvordan kunne den kristne kirken gjøre et slikt viktig utsagn fra en opplyst mester til en bragd som bare gjaldt ham? For kunnskapen om auraen bekrefter at denne helheten gjelder oss alle.

Klarsyn

Ennå er det få mennesker som ser auraen, men alle mennesker oppfatter hverandres energiutstråling, vanligvis uten å være klar over det. Det finnes to måter å oppfatte auraen på. Med "objektivt klarsyn" mener vi evnen til å se auraen som om den var i det fysiske. Med åpne øyne oppfattes farge- og energibevegelsene og man vet hva fargene og bevegelsene vitner om. Med subjektivt klarsyn oppfattes auraen gjennom den sjette sansen, som kobler seg opp mot de fem fysiske sansene; lukt, smak, syn, berøring eller lyd. For eks. kan en lukke øynene og se auraen for sitt indre, andre kan høre eller kjenne smaken og lukten av energiene. Det vanligste er likevel å føle energifeltet rundt et menneskes kropp med hendene.

Objektivt og subjektivt klarsyn gir samme resultat. Det er snakk om to forskjellige former for sensitivitet. Evnen til å motta presis informasjon og visdom fra auraen krever uansett lang erfaring og dyp egeninnsikt, for å unngå å bringe inn projeksjonen av ens egen underbevissthet.

Kjemisk eter - mat er medisin

Hos Bob Moore lærer vi at den eteriske dublett har fire energinivåer hvor man kan hente informasjon om en persons helsetilstand, levemåte, indre konflikter og spirituelle kvaliteter. Det første energinivået kalles kjemisk eter, og er et speilbilde av det autonome nervesystemet, samt hormon-, vitamin og mineralbalansen i kroppen.

I indisk filosofi sies det at mat er medisin. Da er det ikke sporstoffer, mineraler og vitaminer man først og fremst tenker på, men muligheten til å overføre eterisk energi fra levende vekster til kroppens energifelt. Torleif Stangeland i Stavanger bruker naturens vekster til å helbrede sykdom på denne måten. Han finner frem til urter som inneholder den eteriske energifrekvensen som en syk kropp mangler. Mat er ikke bare fysisk føde, men forsyner oss med eterisk energi som stimulerer kroppen til helse og balanse. Derfor er det avgjørende at vi utvikler et kosthold bestående av levende føde. Mat som vokser naturlig har sterkest eterisk dublett og størst helsebringende effekt.

Et viktig spørsmål er hva som vil skje når vi utsettes for gjentagende inntak av genmanipulert mat? Vil denne maten, som innebærer kunstige genetiske koder og derfor energimønstre som er fremmed for kroppen, føre til feilinformasjon i hjernen? Det er logisk å tenke seg at dette over noen tiår kan føre både til nye sykdommer og til økte mentale forstyrrelser. For i eterlegemet ser vi at kropp og sinn er uatskillig.

Livseter og den intuitive diagnose

På ArunASenteret har vi en 3 - årig utdannelse i Psykisk Massasje og ArunATerapi, hvor elevene blant annet trenes til å føle den eteriske energistrømmen med hendene. Da kan de diagnostisere hvor i eterlegemet det finnes blokkeringer som svekker kroppens energitilførsel og skaper ubalanse i sinnet. Carolyn Myss, verdenskjent amerikansk forfatter og intuitiv diagnostiker, henter informasjon fra kjemisk eter når hun så utrolig presist diagnostiserer sykdomsmønstre.

I tillegg til selve sykdomsbildet beskriver Carolyn følelser, holdninger og indre konflikter som hun mener bidrar til sykdommens utvikling. Da er hun i kontakt med livseter. Når en klient kommer til ArunATerapi, kan vi ta utgangspunkt i en sykdom eller et følelsesmessig problem. Vi ber klienten hvile sin oppmerksomhet i det kroppsområdet hvor det er sykdom, eller der hvor det oppstår en reaksjon i kroppen ved tanken på problemet. Terapeuten senterer sin bevissthet i det samme området rett utenfor kroppen. Informasjon om holdninger, erfaringer eller fortrenge følelser som kommer frem under en slik auresning eller sensing, er alltid relevant for sykdommens utviklingsforløp eller for det problemet vi arbeider med. Det er til stor hjelp både for terapeut og klient. Skulle vi ved oppfattelsen av en følelsesmessig konflikt få informasjon om et sykdomsmønster, vet vi at konflikten vi arbeider med kan komme til å generere frem en sykdom, hvis den ikke blir løst.

Lyseter - kroppens indre åndedrett

I lyseter finnes en spesiell bølgefrekvens under huden, som akupunktørene benytter i sin diagnostisering. Jeg liker å kalle denne pulsen for kroppens indre åndedrett. Når det er samsvar mellom kropp og underbevissthet fremkommer en jevn rytme og lysintensitet i energibanene rundt kroppen. En ujevn puls, derimot, oppstår når det ikke er samsvar mellom våre tanker, følelser og kroppslige behov. På folkemunne snakker vi om å komme innunder huden på et menneske. Da snakker vi i realiteten om lyseter, og mener det som virker sant eller samstemmig ved denne personen. For lyseter har først og fremst med om vi er i stand til å være fullt og helt sanne mot oss selv.

I vår kultur er det svært vanlig at tanker og følelser, sanser og intuisjon spriker i forskjellig retning. Selv når vi forsøker å følge vårt indre, vil tanken på ytre forventninger lett aktivisere en konflikt i sinnet. Dette er ingen bagatell, for eterlegemet og dets puls blir forstyrret hver gang hodet, hjertet og magefølelsen ikke fungerer i samsvar med hverandre. Enhver fornektelse bidrar til å danne en blokkering i den eteriske dublett. Gradvis blir vi mer og mer anspent og kortpustet, - og over tid vil det frembringe slitasje eller sykdom i kroppen.

Refleksjonseter - frihet eller livets maskering

Utstrålingen fra kjemisk eter, lys- og livseter danner til sammen vår sensualitet eller det vi kaller refleksjonseter. Her leser vi hverandres kroppsspråk og gjennom utstrålingen oppfatter omverden intuitivt hva som foregår i oss. Når vi endelig forteller hvordan vi har det, får vi til svar fra den andre: "Det har jeg hatt en følelse av lenge". Vi har utstrålt det, ofte før vi selv ble det bevisst.

De som tar denne energiutstråling alvorlig, vil forholde seg til sine medmennesker på en ærlig og omsorgsfull måte. Men ofte vil vi ikke vite av det de senser ved hverandre. Vi manipulerer bort sannheten med livets masker. Vi later som om vi ikke ser, og dekker over vår egen og andres ubehag med en tilgjort opptreden som gir det ønskede inntrykk utad.

Bak din eller min maske ligger smerten. For å unngå å bli konfrontert med den, spiller vi falskt. Det er nok av masker å velge mellom. Den som alltid smiler, og må være hjelpsom og elskverdig. Offeret som alltid har vondt et sted i kroppen eller tror at ting ikke kan gå bra. Den som lever i avhengighet, aggressoren som får oss til å bli mindreverdige, eller tiden som alltid slår feil. Maskene er en mental holdning til livet, - en livsløgn vi lever fordi den virker mindre smertefull enn møtet med fornektelsen i oss selv. Masken tar vi på fra barndommen av - vi låner den fra våre maskerte foreldre. Etter hvert utstråles den også fra eterlegemet og forteller omgivelsene at de skal holde seg unna det som uroer oss under overflaten. Denne indre maskerade har katastrofale følger. Med maskene erstatter vi livskraftene med kompensasjoner som aldri kan til å gi oss en sann identitet eller virkelig livsglede.

De færreste er sine masker bevisst og uten å vite det legges grunnlaget for utvikling av sykdom. Samtidig skaper vi en skyggedannelse i bevisstheten som hindrer den åndelige inspirasjon og klarhet i å nå gjennom. Det gjelder oss alle. Ingen vokser opp i vår kultur uten masker. Når kulturelle normer blir viktigere enn impulsene fra barnets naturlige utstråling, formes vi til individer som kontinuerlig går på akkord med oss selv og samtidig gjør skade på eterlegemet, på vår kropp og sjel.

Bak fornektelsen ligger bevisstheten om hvem vi er

Når en kursdeltager kommer til meg med et fysisk, følelsesmessig eller mentalt problem, spør jeg alltid meg selv: "Hvor er lyset blitt fortrent?" Jeg flytter oppmerksomheten til områder i eterlegemet hvor det er fravær av farger og bevegelse. Her ligger fornektelsen skjult. Her finner jeg smerten - vanligvis barnets avmakt og frustrasjon over å måtte skjule sine naturlige impulser. Ofte ser jeg bilder av situasjoner i fortiden hvor dette har skjedd. Og jeg ser maskeringen - barnets mulighet til å mestre en umulig situasjon. Jeg sentrerer oppmerksomheten inntil jeg aner et lysskinn i mørket. Lyset vil vanligvis omdannes til farger eller opptre som symbolske bilder som avspeiler den fortrente kvaliteten i klientens indre. For bak sinnets fornektelse ligger bevisstheten om hvem vi er. En klarsynt terapeut kan på denne måten aktivisere en helbredelsesprosess ved å lede klienten gjennom forvirring og smerte til bevissthet om sjelens indre.

Et samsvar mellom hodets forestillinger, hjertets forbindelse til sjelen og magefølelsen som ivaretar lysten og kroppens behov, er nødvendig for på den ene side å unngå utvikling av sykdom - og på den annen side for å utvikle en forbindelse til vår egen åndskraft. Derfor er det alltid en forbindelse mellom sykdom og manglende kontakt med det åndelige. Min erfaring er at hvis det først oppstår en forstyrrelse i eterlegemet, vil varig helbredelse oppnås ved at inspirasjon og ideskaping bringes inn i terapien eller selvutviklingsprosessen.

Den astrale aura - livets magiske vev

Sjelens dimensjon kalles på energispråket for den astrale auraen. I de fleste bøker blir den illustrert som en eggform rundt kroppen - en kokong full av farger i en evig, dynamisk bevegelse. Det er viktig å være klar over at fargene som fremkommer på det astrale, har en annen betydning og funksjon enn fargene i chakraene og eterlegemet. Den astrale auraen fremstår ikke som en utstråling fra cellene i kroppen vår, men stråler inn mot eterlegemet og har en kraftig, styrende effekt på vår underbevissthet. Hvor kommer så den astrale auraen fra? Ja, da blir spørsmålet; hvor kommer sjelen fra? - et spørsmål jeg må la stå åpent. Men det vi kan si noe om, er de lovmessighetene som den menneskelige sjel ser ut til å operere etter.

Fra arbeidet til den sveitsiske psykiateren C.G. Jung har vi lært at menneskets sjel opererer på to plan. For å forklare dette, brukte Jung begrepene det kollektivt og personlig ubevisste. På energispråket kalles det kollektivt ubevisste for det **høyere astrale**. Det er renningen i det Rune Amundsen så fint kaller "livets magiske vev". Billedmønsteret, derimot, som veves inn i renningen, er det personlig ubevisste eller det **lavere astrale**.

Arketypene - psykens grunnleggende energimønstre

Det høyere astrale ligger som et lysende energifelt i kokongens periferi. Det består av åtte energimønstre, som hver har sin egen lovmessighet. Det vil si at mønsteret ikke forandres under påvirkning av det som skjer i vårt sinn. Jung kalte disse kollektive energistrukturene for arketyper. Selv liker jeg å beskrive dem som sjelens grunnleggende energimønstre og livsprosesser.

Jung forklarer en arketype med at mennesket blir født inn i livet med spesielle billedannelser. Hjernen vår oversetter disse til bestemte tanker, følelser, fantasier og impulser som får oss til å strebe mot visse livserfaringer. Det å lytte til sin intuisjon, bli foreldre og gi næring til livet, å søke det seksuelle eller det hellige, mener Jung er kollektive tendenser i den menneskelige psyke, som opptre uansett hvilken kultur eller tidsalder vi lever i. Hvis jeg forstår Jung rett, er det nødvendig å leve etter visse grunnleggende energimønstre for å realisere et fullverdig liv.

Mytene forteller oss hvordan vi skal forholde oss til de grunnleggende livsprosessene. Alt fra de enkleste eventyr og sagn til enhver religiøs forestilling kan betraktes som budskap fra sjelen som søker en gjenforening med en personlighet som har kommet på avveie. Der hvor psykoanalysen hevder at myter og symboler handler om problematiske relasjoner til mor, far og våre medmennesker, ser vi i auraen at dette kun er symptomer. Myter og drømmer har en langt mer primær hensikt; det å gjenopprette balansen mellom mennesket og universet. Den mytiske tenkning har aldri vært oppspinn, men bærer i seg en høyere form for viten. Mytene stiger opp fra den kollektive sjel og gir oss symbolske bilder og ritualer - signaler fra en dimensjon vi ikke makter å forene oss med på grunn av maskenes spill og strevet fra den umiddelbare hverdag.

En terapeut som åpner seg for den høyere astrale dimensjonen, vil se bilder med mytiske motiver i klientens aura. Det samme kan skje for klienten når det foregår en dyp bearbeidelse i terapien. Mytiske forestillinger og fantasier dukker opp i bevisstheten og igangsetter sterke emosjonelle reaksjoner og forløsning av energi i kroppen. Jeg mener det er umulig å gjennomgå en dyptgripende personlighetsendring uten at det skapes en forbindelse til det kollektive dypet i vår sjel. Alt annet er illusjoner om forandring som før eller senere vil bryte.

Din indre Livssyklus - tidsuret i den kollektive sjel

Det høyere astrale fungerer som en indre klokke, som beveger seg gjennom åtte grunnleggende energimønstre eller arketyper i løpet av en måned. Dette tidsuret kan minne om månens bevegelse på himmelen, hvor månen absorberer stadig mer sollys på vei mot fullmåne og blir gradvis mer skyggelagt på vei mot nymåne. Månen er kjent for å ha 8 forskjellige faser - eller grader av lys og skygge - som menneskene blant annet brukte til å skape sin første tidskalender. Stor var min overraskelse da jeg oppdaget at det indre tidsurets bevegelse gjennom de åtte arketyper, tilsvarer en syklus på ca. 29 døgn i likhet med den ytre månens syklus.

Slik solen reflekterer sitt lys på månen, sørger det kollektive tidsuret for å kaste forskjellige grader av lys og intensitet inn i det lavere astrale. Sjelen er som månen - hun må opplyses av ånden. Det betyr at lyset fra det høyere astrale skaper bestemte energimønstre i sjelens mørke og uopplyste landskap - i vårt personlige ubevisste. I møtet mellom lys og mørke oppstår fargene i auraen. Fargene skaper bevegelse i sinnet - som igjen er kimen til at handling kan ta form og ny bevissthet utvikles.

Siden den dagen vi ble født, har tidsuret tikkert og gått i en jevn, indre rytme som aldri brytes. Ved hjelp av en persons fødselstidspunkt kan vi derfor nøyaktig beregne hvilken arketype som tidsuret belyste den dagen vi ble født. Denne arketyper vil være preget av våre fødselsopplevelser og fungere som en karmisk struktur, - dvs. det området i psyken hvor fornektelsen er størst og smerten tyngst å bære. Den karmiske strukturen tilsvarer smerten over å ha mistet forbindelsen til universet og vår skaper. Det er fruktbart å vite hvilken karmisk struktur som preger psyken vår. Den vil raskt kaste lys over vonde opplevelser fra barndommen og senere i livet - og kan hjelpe oss å akseptere adskillelsen som en nødvendig læreprosess.

Ved hjelp av Din indre Livssyklus har vi mulighet til å se hvilken arketype som hver dag er i aktivitet hos hver enkelt av oss. Jeg har utallige erfaringer med at nattens drømmer nettopp springer ut fra den arketyper som tidsuret til enhver tid aktiviserer. I tillegg har vi fødselshoroskopet, som avspeiler det personlig ubevisste eller den lavere astrale auraen. Når jeg setter det inn i tidsuret på en spesiell måte, får jeg en utvidelse av auragrammet. Da kan jeg i tillegg se hvilken maske, følelsesmessige utfordringer og dypere livskvaliteter som på det personlige plan er forbundet til hver arketype. Å følge et slikt personlige energimønstre fra dag til dag, kan være til stor nytte i den spirituelle utviklingsprosess.

Gjennom indre veiledning, inspirasjon fra oldtidens myter og 9 års intense studier av mine klienters aura, har det vært mulig for meg å omsette min viten om tidsuret i det høyere astrale til et diagram som jeg har gitt navnet Din indre Livssyklus. Denne syklus er den veien som Eva valgte - gjennom kunnskapens tre på godt og ondt. Men for å følge henne i hennes søken mot kjærlighet, transformasjon og livsvisdom, må vi forstå hva de åtte arketyper handler om. Jeg har dristet meg til å gi de navn etter hvordan de opptrer som livsprosesser i våre daglige liv.

Jomfrugudinnen - Intuisjonens frihet

Den første livsprosessen, som stråler inn mot den høyre siden av hodet, er INTUISJONEN. Mytologisk sett er den forbundet med Jomfrugudinnen. Som livsprosess handler det om en måte å leve på, hvor Jomfrugudinnen viser oss veien. Hennes renhet er symbol for friheten fra ytre, kulturell påvirkning. Hun går helt sin egen vei - følger den indre stemmen, som er så sterk at den overdøver larmen fra omverdens krav og forventninger. Hun er et vitnesbyrd om vår evne til å være helt tro mot vår sjel. Hun har kastet maskene. Derfor er hun naken der hun rir på sin hvite hest - symbolet for spirituell kraft.

Også Maria var jomfru - en jødisk kvinne som våget å lytte til den høyeste stemmen i sitt indre - til engelen Gabriel. Og hun var trofast - selv når frykten kom, vek hun ikke vekk fra det indre budskapet. Maria gav fødsel til sønnen, slik gudinnen hadde gjort i årtusener før henne - sønnen som symboliserer den levende åndskraften i våre hjerter. Og hva gjorde sønnen? Han gikk også sin egen vei, selv da det kostet ham livet. For det som fødes ut av kvinnens livgivende kraft, vil alltid gå egne veier, idet hun representerer nyskapning og vekst. Slik er det også med vår intuisjon. Den gir inspirasjon og impulser til å finne vår egen livskraft og sanne identitet.

Når jeg retter oppmerksomheten inn på dette området av auraen, vil jeg se om min klient lever i pakt med sin indre stemme. Ofte vil det fremtre sterke skyggedannelser, som forteller meg at denne personen tar mer hensyn til andres meninger og krav enn til stemmen i sitt eget hjerte. Når vi tar Din indre Livssyklus til hjelp, kan vi også se hvilke personlige masker som står i veien for intuisjonen. Og vi kan se hvilke følelsesmessige blokkeringer som må bearbeides for å frigjøre evnen til å være tro mot vårt indre.

Splittelsen - adskillelsen fra Gud

SPLITTELSEN er den neste energistrukturen i livshjulet. Den stråler inn mot høyre brystparti og ned til midjen. Hvordan manifesterer splittelsen seg i våre liv? Den inntreffer i alle situasjoner hvor vi opplever å bli separert fra den vi elsker. I følge Buddha skjer den mest smertefulle adskillelsen under selve unnfangelsen og i de tre første månedene av svangerskapet, hvor sjelen forlater sitt guddommelige opphav for å omdannes til et fysisk foster. Da blir det ekstra viktig at foreldrene er bevisst unnfangelsen og mottar sjelen fra første stund. Den neste kraftfulle opplevelsen av atskillelse skjer i fostertiden hver gang mor fjerner seg fra sin graviditet og barnet sitt. Spesielt i fjerde til syvende måned vil fosteret helst hatt mors hender konstant på magen, for i denne perioden formes det lavere astrale i barnet. Både den fysiske og den mentale kontakten fra mors side i denne perioden, vil prege barnets ubevisste forhold til kjærlighet og nærhet for resten av livet.

Fødselen er den neste opplevelsen av atskillelse. Vi forlater den gode livmoren, de trygge hjerteslagene og den evige tilførselen av kvinnens indre, livgivende kraft. Når navlestrengen kuttet, skjer selve splittelsen i vårt sinn mellom de ubevisste erindringene fra før fødselen og underbevisstheten som fra første åndedrett tar form. Traumatiske opplevelser under fødselen vil for alltid være brent inn i underbevisstheten. De vil styre våre tankemønstre og emosjoner for resten av livet, slik Stanislav Grof så utmerket forklarer med sine fire fødselsmatriser.

Mor og far som krangler, tapet av et dyr vi er glad i, foreldrene våre som har reist vekk, kjærlighets sorg i puberteten eller skillsmisse - senere i livet vil alle opplevelser av atskillelse være en avspeiling av den energi som ble skapt før og under fødselen. Vi kommer alle fra paradiset, - kall det Gud, mors livmor, en forelskelse eller et vakkert samleie. Og vi lider alle under opplevelsen av den uungåelige adskillelsen. For absolutt all atskillelse er smertefull. Og den vil gjenta seg mange ganger i livet inntil vi lærer å revne - og på den måten blir tvunget til å foreta vår personlige reise til underverden.

Splittelsen handler om tapet - og den skjulte smerten i vårt hjerte. Slik vismannen Simeon sa til Maria da hun var i templet for å omskjære Jesus: "Også gjennom ditt hjerte skal det gå et sverd". For denne smerten er arketypisk og eksisterer i absolutt alle. Jeg har møtt de som tror at folk i primitive kulturer som lever nærmere naturen, er fri for denne smerten. Det kommer av forestillingen om at smerte, motgang og nederlag er et produkt av det syndige menneske - en form for straff fra Gud eller en tilkortkommenhet hos menneskeslekten. Smerten har aldri vært en feiltagelse. De primitive kulturer vet at smerten er livsviktig. Derfor har de overgangsriter hvor de unge konfronteres med smertens natur og årlige ritualer hvor hele landsbyen bearbeider den.

Magikeren - å vende fornektelse til aksept

I aurafeltet kan vi se når en klient flykter fra smerten. Eterlegemet blir tungt og grått og det tilhørende energisenter blir vanskelig å skjelne. Denne personen har utviklet et tankemønster som er meget velkjent for vår kultur. Idet vi fortrenger smerten over adskillelsen, blir sinnet vårt splittet. Godt og ondt settes opp mot hverandre. Vi forkaster alt som er ubehagelig og strever for å beholde det gode. Slik splitter vi opp livet. Og på samme bakgrunn har vi skapt en dualistisk religion, hvor Gud settes over mennesket.

Magikeren er arketypen for den andre livsfasen. I Course in Miracles står det skrevet: "Et mirakel er å vende fornektelse til aksept". Det er magikeren i oss som fører oss helskinnet gjennom reisen til underverden. Denne reisen gjør vi for eks. i terapien når frykten for smerten omdannes til aksept og livgivende forløsning. Men hvis magikeren i oss ikke når frem til bevisstheten og smerten ikke blir bearbeidet, vil den automatisk bli projisert inn i den siste adskillelsen, som er døden. Frykten for døden, som preger så altfor mange mennesker, vil alltid stamme fra en traumatisk opplevelse av atskillelse.

Livskunstneren

Den tredje energistrukturen i livshjulet stråler inn mot hoftepartiet og ned til knærne. Denne livsprosessen kaller jeg SKAPERAKTEN. Den handler om menneskets indre trang til å skape, slik Gud skapte oss i sitt bilde - som medskapere. Det å skape er en livskunst, som forutsetter at vi tillater en aktiv intuisjon og at vi kontinuerlig vokter oss for splittelsens innvirkning på vårt sinn.

Jeg oppfatter menneskets skaperevne som noe mer enn den daglige kreativitet. Skaperkraften er forbundet med vår livsoppgave. Vi er kommet til jorden for å legge igjen etter oss et fotavtrykk, eller utføre en bestemt oppgave som er unik for hver og en av oss. Livsoppgaven har ingen entydig oppskrift, kun tendenser og muligheter, hvor hjertet er skaperen og den sjette sansen er oppfinneren.

Arketyperne forbundet til denne livsprosessen er den Store Moder og Kongen. De representerer begge det fruktbare livet. Hun står der med de store brystene fulle av melk og nærer menneskets sjel. Hun bringer oss i kontakt med alt det vi trenger for å skape - hun bærer oss fremover som om hun var Guds egne hender.

Kongen er det maskuline aspektet. Kongen bærer oss frem mot tronen. Han gir oss denne vidunderlige opplevelsen av å stå midt i livet og eie kongeriket - følelsen av at alt er som det skal være. Denne tredje livsfasen er utrolig spennende og utfordrende hvis vi våger å leve den. Den gir tillitt og trygghet, - den gjør oss tilfredse og svært takknemlige over livet. Men langt de fleste mennesker jeg møter har store energiblokkeringer i dette aurafeltet. Det forteller meg at sjelen ikke tillates å realisere det den har kommet hit for. Splittelsen i vårt sinn og fornektelsene som ligger skjult bak maskene, hindrer oss i å bruke vårt mot, intuisjon og skaperkraft slik at vi kan møte livet med åpne armer, i medgang og motgang.

Myten om helvete.

OVERGIVELSE eller dødspoten, som jeg kaller den fjerde livsprosessen, stråler ned mot føttene. Her finnes det mørkeste området i auraen. På samme måte som sollyset reflekteres over hele måneskiven under fullmåne, reflekterer denne arketyper sterkest lysintensitet inn i sjelens meget dunkle landskap. I mytologien kalles denne livsprosessen for underverden, - dit vi alle kan reise for å hente det glemte og fortrenge i oss selv. Veien dit er farefull. Fornektelsene våre ligger og venter som glefsende beist i veikanten og maskerte forestillinger lurar oss på avveie. Men til tross for alle farer og feller, går det som regel bra. Helten finner skatten til slutt - og vi blir vinnere i vår indre kamp mot egen selvutslettelse.

I kristendommen omtales underverden som helvete - et sted vi absolutt må holde oss vekk fra. Dit vi alle kommer om vi fortsetter å være syndige - eller ikke tror på Kristus. Det er tragisk. Den kollektive frykten som kirken har skapt for underverden, fratrar oss muligheten til å frigjøre oss selv. Riktignok brenner det i helvete, men det er nettopp denne ilden som i mytene og i aurafeltet er forbundet med transformasjon. Den forbrenner egoets fornektelser - og frigjør det fortrenge livspotensialet.

Det er nærliggende å tenke seg at myten om helvete har gitt stor makt til kirken og dens presteskap. Uten ilden som transformerer, kan splittelsen i vårt sinn ikke helbredes. Den kristne myten om helvete konserverer splittelsen i vårt sinn, fordi lys og mørke blir satt opp mot hverandre. Vi lærer å frykte mørket. Gjennom frykten kan vi lett manipuleres og undertrykkes. Brukte ikke kirken nettopp frykten for synden til å få menneskene til å omvende seg?

Jung beskriver hvordan fortrenge følelser og livskvaliteter omdannes til en udetonert bombe av aggresjon i vårt ubevisste. Kanskje er det ikke så merkelig at man oppfattet underverden som et rent helvete, når vi tenker på alle fornektelsene av livet som kristendommen brakte med seg. Kvinnen, kroppen og seksualiteten ble undertrykt. Det enkelte menneskets direkte forbindelse til Gud ble fornektet og istedenfor konstruert som en vei gjennom Jesus Kristus. Intuisjon og klarsyn ble forbudt. De fleste følelser og tanker ble syndige. Når de naturlige livsprosessene blir fornektet i et menneske - og evnen til å reise til underverden blir fordreid til skremselspropaganda, har vår kultur mistet muligheten til å frigjøre seg selv.

Dødsriket og indre transformasjon.

Underverden og dødsriket er to dimensjoner som interagerer med hverandre. Slik helten reiser til underverden og overvinner dragen, dvs. sine egne fornektelser, er døden også en arketype. Vi skal alle dø. Men i vårt dualistiske verdensbilde er liv og død adskilt. For de fleste er ikke døden en forløsning vi ser frem til, men en skrekkelig opplevelse vi ikke vil tenke på. Det virker igjen inn på vårt forhold til den indre dødsprosessen.

Dødsriket er det skjulte rommet med alle skattene som ligger gjemt og fortrenge bak maskene, fornektelsene og frykten for smerten. Egoet, vårt tillærte jeg, kan reise ned til underverden og hente skattene. Men på denne ferden må egoet gjennomgå en dødsprosess. Egoet vil bli konfrontert med sine fornektelser av livet. Egoet må overgi seg til smerten og ikke minst sorgen over all den livskvalitet som er gått tapt. Det kan være svært tøft, og de fleste trenger en terapeut som ledsager på denne reisen.

I Din indre Livssyklus ser vi at den indre dødsprosessen foregår gjennom tre dager hver eneste måned. Disse dagene ligner på kvinnens premenstruelle periode, men på det psykiske plan finnes den også hos menn. Reisen til dødsriket er en livskunst som mytene og ritualene skulle ha gitt oss i vår oppvekst. Riktignok har vi myten. Påskebudskapet gir oss hele oppskriften. Men igjen oppstod det en feil ved kirkens alter. Man tiller Jesus denne store bragden, istedenfor å ta oss alle med på reisen mot transformasjon av nye livskrefter i vårt indre.

Lyset som transformerer

Den femte livsprosessen, VISJONEN, stråler inn mot venstre fot og legg. I det dypeste mørket i vår sjel - under dødsriket - finnes lyset. Dette lyset er av en annen karakter enn det vi tenker på som vår åndskraft. Det er den seksuelle livsenergien som transformerer og forløser mørket i vår sjel. Fra oldtidens mytologi leser vi om gjenfødelse - oppvåkningen og bevisstheten om hvem vi dypest sett er. Dette lyset er skatten på havets bunn eller gralen i slottets innerste kammer - vårt hjertesenter, som forteller oss at vi er født til kjærlighet. Det er dette lyset som førte til oppstandelsen i påskebudskapet etter at Jesus hadde reist ned til dødsriket og stod opp den tredje dagen. Det samme gjorde forresten gudinnen Inanna 3000 år før ham. Overgivelsen i det kollektive tidsuret varer også i tre dager. Påskeprosessen er en myte som går igjen i alle kulturer. Den foregår månedlig i oss alle.

I 1986 opplevde jeg i en meditasjon det mange vil kalle en nær dødenopplevelse. Jeg ble ført gjennom en sort tunnel til et fantastisk lys og gjennom lyset til en stillhet hvor den totale, guddommelige kjærligheten gjennomstrømmet meg. Før dette skjedde, så jeg en film bakover i livet mitt, hvor jeg ble vist alle mine fornektelser. I møtet med Guds kjærlighet fantes ingen straff eller vektskål. Jeg opplevde kjærligheten nærmest som en takknemlighet fra universets side over at jeg levde mitt liv på jorden. Den guddommelige kjærlighet og takknemlighet gjelder oss alle.

Det finnes ingen dom eller straff etter døden, verken for deg, meg eller Hitler. De feilskrittene vi foretar oss er straff nok i seg selv, fordi de vil uansett redusere livskvaliteten i våre liv. Gjennom dødsprosessen gjenoppstår den naturlige balansen mellom lys og mørke, og hjertet åpner seg. Livets prosess blir til tro, håp og kjærlighet. Du blir troen på livet, håpet for fremtiden og kjærligheten til dine medmennesker. Du blir visjonen - et menneske som er villig til å ta de utfordringene som følger med, når en lever i troskap til sitt indre.

Spenningsfeltet mellom motsetninger

I den sjette livsprosessen, som stråler inn mot underlivet og hoftepartiet, er en ny bevissthet blitt gjenfødt og den seksuelle livsenergien har reist seg i kraft av åpningen i hjertesenteret. På samme måte som et samleie begynner med en spenning og en tiltrekning, vil det nå oppstå et SPENNINGSFELT mellom den nye bevisstheten og våre gamle vaner og holdninger. En slik indre spenning kan oppleves svært konfliktfylt slik at vi instinktivt forsøker å eliminere den ved å velge til fordel for en av sidene. Da gjør vi en stor feil. Spenningsfeltet mellom den gamle og nye bevissthet må for en tid bevares. Det handler om en modningsprosess, hvor de to poler lærer å akseptere og gi rom for hverandre. Det samme gjelder i parforholdet. Skal en av partene alltid gi seg? Eller skal vi leve i spenningsfeltet og modnes til å akseptere og gi rom for hverandres forskjellighet? Hver gang det dannes et spenningsfelt i psyken - en aksept av motsetningen - stiger det indre lyset eller slangens seksuelle kraft.

Arketyper for den sjette livsfasen er djevelen, kentauren med hornene, som i de opprinnelige mytene var den store elsker. Hornene avspeiler en energiutvidelse i eterlegemet over hodet vårt som skjer når den seksuelle livsenergien stiger og forbinder seg med vår ånd. Djevelen er rett og slett den dype indre livskraften i vår sjel som skaper forbindelse til det guddommelige gjennom elskovskunsten.

På samme måte som helvete i sin tid ble omskrevet av våre skriftlærde, ble elsker og seksualiteten forvrengt. Fra å være et redskap til forløsning ble han forvist til det mest mørklagte og fortrengte området i vårt sinn. Vi har ikke lenger en eneste myte i den vestlige kultur som forteller oss at seksualiteten er redskapet som kan føre oss i direkte kontakt med det guddommelige.

Tilgivelsen - valget mellom hevn og forsoning med eget liv

Den syvende livsprosessen kaller jeg DEN SISTE PRØVELSEN. Den stråler inn mot solar plexus og brystkassen og setter egoet vårt på en vanskelig prøve. I løpet av de tre dagene vi er i den syvende fasen, inntreffer alltid prøvelsen. På en merkelig måte tiltrekker vi oss at noen angriper masken eller kritiserer oss for det vi gjør. Det kan være en telefon med en dårlig nyhet, eller noe som går en i mot. Den største feilen vi gjør når vi opplever kritikk eller motgang, er å forsvare oss eller nekte å gå med det som skjer. Her er det svært lett å feile, for egoet er vårt forsvar. Det riktige vil være å takke for motgangen eller kritikken, for vi blir kun angrepet på det som står i veien for livets oppstigning.

I det indiske dikteposet Mahabarata blir en av gudesønnene, Yudisthira, prøvd av sin far, Dharma. Han blir spurt hva som er den største seier i livet. Yudisthira svarer til vår overraskelse at det er nederlaget. Dharma, som betyr livets ubestridelige kjensgjerning, er meget fornøyd. For denne livsfasen handler om at egoet fullstendig viker til fordel for den nye bevissthet som har vokst frem. Og det handler om tilgivelse.

Ekte tilgivelse er ikke en ovenfra - og nedad holdning som vi har lært å praktisere: Jeg tilgir deg for det gale du har gjort, - underforstått, du skulle ikke ha gjort det. Tilgivelse handler om å bringe ditt livsoverskudd til de menneskene og de områdene av livet som en gang har voldt deg smerte. Det kan ikke gjøres på viljen. Hvis det fremdeles er vanskelig, har egoet ditt ennå ikke veket til fordel for din egen innsikt.

Bevissthetsutvidelsen - født til kjærlighet

Den siste livsprosessen eller åttende månefase, er BEVISSTHETSUTVIDELSEN. Mytologisk sett er den forbundet med høyesteprestinnen og vismannen og stråler inn mot den venstre siden av hodet. I denne fasen blir den seksuelle livskraften fra gravitasjonspunktet forent med ånden i essenspunktet. De to grunnleggende livsstrømmene i psyken, sjel og ånd, har inngått i et samleie - i en enhet. Og mennesket - du og jeg - som er bærere av de to livskraftene, har hatt muligheten til å utvide vår bevissthet om hvem vi er. Når det skjer, blir pulsen i eterlegemet mykere, auraen blir lysere og rundt hodet kan man se vakre farger som forløses og stråler ut gjennom hendene.

Hver dag gis vi muligheten til å leve i pakt med universets egen livsrytme. Hele prosessen skjer i løpet av en måned, men få mennesker merker det. Den foregår ennå dypt i det ubevisste. Men vi kan gjenskape mytene og lære å leve på ny. Med små skritt, måned etter måned, beveger vi oss gjennom de åtte livsprosessene som en gradvis innvielse i livets og dødens mysterier. På den måten vil vi dø med bevisstheten om at vi er barn av universet, født til kjærlighet og visdom.

*© Lisbeth Lind
Oslo, august 1999*